

Novbr 1989 Til Asdeals magasin
 Boardsett

NB ! SE BAKSIDEN HER !

106012

TAUSE HISTORIKERE.

Den etterhvert meget kjente historiske forfatter Kjell Fjortoft kom siste høst med en ny bok hos Gyldendal. Boken heter MOT STUPET og inneholder en rekke sensasjonelle opplysninger som samtlige norske faghistorikere har fortiet. At Einar Gerhardsen i sin tid ble straffedømt for sitt forhold til militærvesenet er det vel noen mennesker som husker, skjønt det er fortiet i de leksika jeg har hatt tilgang til. Helt nytt for meg var det at de to kjente justisministre O.C. Gundersen og Trygve Lie begge drev med oppvigleri mot militærvesenet. før krigen.

Det som enkelte lesere har festet seg mest med er at Fjortoft fastslår at "Elverumsfullmakten" er et falsum.

En av dem som regerte på dette var Morgenbladets tidligere sjefredaktør Chr. Christensen. For over en måned siden rettet han en anmodning til fire nangitte faghistorikere om å kommentere Fjortofts saksfremstilling. C.C. umaket seg endog med å be redaksjonen i Morgenbladet om å sende hans inserat til samtlige historikere. Redaksjonen har bekreftet at hans anmodning er etterkommet.

Men hva er det som skjer ? Jo, samtlige faghistorikere tier, titross for at C.C. spør om endel av vår ~~historie~~ moderne historie bygger på en bevisst løgn. En sterk formodning som man skulle tro faghistorikerne - for sin egen skyld - ville imøtegå.

Jeg spør nå Magne Skodvin : Hevder han fremdeles at "Elverumsfullmakten" ble vedtatt av Stortinget, eller har han kapitulert betingelsesløst overfor Fjortofts opplysninger ?

John Sand

Jeg håper at ovenstående blir gitt plass i Morgenbladet med det første.

D.s.

Etterskrift i april 1994: Historikerne har tatt saken opp, og også fastslått - med ettertrykk - at "fullmakten" er imaginær. Se Hambro's egen bok: Historisk supplement fra 1947 (H. Aschehoug & CO), side 102. WILLY BJØRNEBY's notat (nr. 49 a i ASDAHL-samlingen)

Likewise : dr. phillos OLE KRISTIAN GRIMNES utsagn om "fullmakten" i 1987/88 i samme notat som henviser til ovenfor.
 Se også hva CAPPELENS FORLAG SIER i ark 10 i Asdahl-samlingen (1993) i SA (Sarpsborg Arbeiderblad) etter : Radiodebatten som forandret lære-bøkene (Aktører: Johs. Andenæs, Kjell Fjortoft, historikeren Øivind Stenersen og Magne Skodvin. Konklusjon: - vi tar ikke inn Elverumsfullmakten mer !! : - kutter den helt ut! sier Stenersen.

(Ragnar S. Grude.)

Hambro til Undersøkelserkommisjonen:

Hambros egen forklaring er aldri blitt offentliggjort, og av en eller annen grunn er den ikke nevnt i Kommisjonens innstilling til Stortinget. Han sier:

«Og når jeg ikke lot formelt votere over det forslag som var fremsatt av mig, skyldtes det først og fremst mitt inntrykk av at Førre ville reise en sterk motstand om det kom til votering.

Min oppfatning var den at det nå gjaldt å bevare en enstemmig fasade utad og klinke over om det fantes mindre sprekker. Derfor måtte det forhindres at Førres protest ledet til en almindelig debatt. Der hadde vært visse tendenser som gjorde at jeg gikk frem på den måte som man kjenner.»⁷⁷

Dette er fortalt til en undersøkelseskommissjon som er oppnevnt av Stortinget. Da er det ikke nødvendig med noen «fortolkninger» av noe slag. Når Stortinget ikke har fattet noe vedtak på Elverum den 9. april 1940 fordi forslaget er blitt holdt tilbake fra votering av stortingspresidenten for å forhindre en debatt, så er det naturlig nok heller ikke gitt noen generalfullmakt til regjeringen. Det sier seg selv.

Blant de problemer som dukker opp under møtet på Elverum, kommer det også spørsmål omkring Quisling og hans regjeringsdannelse i Oslo. Og da ber statsminister Nygaardsvold straks om ordet.

«... Men jeg må tilstå, at etterat jeg har opplevd at vi skulde få en Kuusinen-regjering her i landet, er jeg stemt for, at selv om den norske regjering må gå over til Sverige så får vi forsøke å holde regjeringsnavnet oppe. Det kan kanskje hende at det ikke blir så mye praktisk arbeid å gjøre, men vi får holde navnet og regjeringsfanen oppe og vente på bedre tider. Jeg vil be dere stortingsmenn, når dere nå reiser hjem, å ta med også en hilsen til folket, at det er harde og bistre tider.